

อรุณิษา นุญเจนันท์
ฝ่ายพัฒนากิจการศึกษาศึกษาและสัมมนา

เกาะขอบสนามสอบ

“การแข่งขันรอบคัดเลือก คณิตฯ แชมเปียน ครั้งที่ 4”

ล่วลัดดี ค่ะ WEvent ฉบับนี้ก็ขอเก็บตกบรรยากาศ “การแข่งขันรอบคัดเลือก คณิตฯ แชมเปียน ครั้งที่ 4” ที่สำนักพิมพ์ภาษาและวัฒนธรรมจัดขึ้นในช่วงเช้าวันเสาร์ที่ 10 กันยายน 2554 นะคะ แม้ในวันนั้นจะเป็นเช้าที่ฝนตกแบบไม่มีที่ท่าว่าจะหยุด แต่ผู้สมัครทุกท่านก็ยังให้ความร่วมมือ พร้อมใจกันมาสอบอย่างถ้วนหน้า (บางท่านเนื้อตัวเปียกปอนมาลงทะเลเบียนสอบกันเลยทีเดียว...ที่ทีมงานรู้สึกขอบคุณมากๆ ค่ะ) สำหรับผู้ที่ลงทะเบียนในครั้งนี้มีตั้งแต่นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาไปจนถึงผู้ใหญ่วัยเกษียณเลย และทุกท่านที่มาเข้าสอบยังจะได้รับของที่ระลึกจากสำนักพิมพ์ฯ เป็นสมุดโน้ตและหนังสือดี ๆ ติดไม้ติดมือกลับบ้านไปด้วยค่ะ

เวลา 9.30 น. พอทีมงานเริ่มแจกข้อสอบ บรรยากาศความมุ่งมั่นและเอาใจจริงเอ้าจั่งก็เข้ามาแทนที่ในทันที ในห้องสอบเงียบมาก (จนทีมงานไม่กล้าแม้แต่ขยับตัว) ผู้สมัครทุกคนตั้งใจทำข้อสอบกันมากทีเดียว สำหรับข้อสอบในรอบคัดเลือกนี้จะเป็นข้อสอบข้อเขียนทั้งหมด 80 ข้อ โดยแบ่งออกเป็น 9 ส่วน คะแนนรวมทั้งหมด 100 คะแนน ซึ่งข้อสอบแต่ละส่วนจะแตกต่างกันไป เช่น มีทั้งที่ให้เขียนคำอ่านของอักษรคันจิ วงกลมตัวอักษรคันจิที่ผิดและแก้ไขให้ถูกต้อง หรือให้แปลคำศัพท์ เป็นต้น และจากข้อสอบที่ทดสอบความรู้เรื่องอักษรคันจิที่หลากหลายเช่นนี้ ก็ต้องขอบอกได้เลยว่า ผู้ที่ทำคะแนนสูงสุด 5 ท่านนั้นต้องเป็นเขียนคันจิตัวจริงอย่างแน่นอน ซึ่งผู้ที่ผ่านเข้ารอบจะต้องไปทำการแข่งขันรอบชิงแชมป์ในวันอาทิตย์ที่ 16 ตุลาคม เวลา 14.00-17.00 น. ณ ห้อง Board Room 4 โซน C ศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์

เอาละค่ะ ผลสอบเป็บเดียวก็ 12.00 น. แล้ว ผู้สมัครที่ทำข้อสอบเสร็จก่อนหน้านี้นี้ก็ค่อยๆ ทยอยกลับไปบ้างแล้ว ระหว่างนั้นทางทีมงานของเราก็ได้มีโอกาสสัมภาษณ์ผู้สมัครบางท่าน ถ้ามถึงเหตุผลที่มาพร้อมเข้าสอบและความรู้สึกในการเข้าสอบคัดเลือกครั้งนี้ บางท่านเพิ่งมาเข้าร่วมปีนี้เป็นปีแรก กล่าวว่ามีข้อสอบจะมีทั้งที่ยากและง่าย แต่ก็ถือเป็นการทดสอบความรู้ภาษาญี่ปุ่นที่ตนเองได้เรียนมาค่ะ หรือบางท่านที่เข้าร่วมทุกปีก็กล่าวพร้อมรอยยิ้มว่า แม้ไม่ผ่านเข้ารอบชิงแชมป์ แต่ถือถือว่าเป็นประสบการณ์ที่ดีเช่นกัน อย่างไรก็ตามทางสำนักพิมพ์ก็ต้องขอขอบคุณสำหรับความคิดเห็นต่างๆ ด้วยนะค่ะ ทางทีมงานจะนำมาเป็นข้อมูลเพื่อใช้ในการปรับปรุงการแข่งขันในครั้งต่อไปอย่างแน่นอนค่ะ

สำหรับฉบับหน้า เราจะพาไปเกาะขอบเวทีหาตัว “แชมป์” ของคณิตฯ แชมเปียน ครั้งที่ 4 กัน อย่าลืมติดตามกันนะค่ะ

SmallTalk

พระราชวังต้องห้าม (พลาด) ภาค 2

อาทิตย์ นิ่มนวล
ฝ่ายพัฒนากิจการศึกษาระดับปริญญาตรี

ลวัลดี นักอ่านข่าว TPA News ทุกท่านครับ คอลัมน์ Small Talk ในฉบับนี้จะยังคงอยู่ที่กรุงปักกิ่ง ประเทศจีน ณ พระราชวังต้องห้ามครับ ครั้งที่แล้วเรายังไม่ได้เข้าไปด้านในเลย วันนี้นับเป็นโอกาสดีที่จะมาติดตามตอนจบของการเดินทางผจญภัยในพระราชวังต้องห้ามแห่งนี้กัน

หลังจากที่แวะกินข้าวไปจนจุกก็ได้เวลาตีตั๋วเข้าไปด้านในพระราชวังกันแล้ว นำแปลกใจตรงที่ว่า แม้แต่คนจีนด้วยกันเองยังคลาคล่ำไปหมด ชาวต่างชาติรวมทั้งชาวไทยเองก็เยอะเหมือนกัน สงสัยว่าจะช่วยกันกระตุ้นเศรษฐกิจ หรือเปล่าไม่ทราบได้...ว่าแล้วก็รีบไปเข้าคิวตรง **เคาน์เตอร์จำหน่ายตั๋ว (售票处 ไชวเพียชวู)** ที่คิวยาวเป็นหางว่าว ได้บัตรเข้าพระราชวังมาในราคา 60 หยวน ขณะที่ต่อคิวก็อดฟังในความสามารถของคุณป้าที่ยืนจังก้ำอยู่หน้าเคาน์เตอร์ไม่ได้ ปากแแกก็ตะโกนขายแผนเที่ยว มีอีกยืนแผนเที่ยวที่พร้อมเก็บเงินมาทอนเงินไปรวดเร็ว ลื่นไหล ปานสายน้ำเชี่ยว (ว่าไปนั่น) อดอดหนุนแแกไม่ได้ เพราะสิ่งที่แแกขายก็เป็นประโยชน์กับเรา เรียกได้ว่าไม่เสียหายอะไรที่แรกก็กลัวว่าคุณป้าจะกระชอกโฮกฮากใส่ ที่ไหนได้ กลับอ่อนโยนกับนักท่องเที่ยวมาก รักเลยๆ

เขตพระราชวังออกจะใหญ่โตขนาดนั้น ครั้นจะเข้าไปหาของกินข้างในเวลาหิวก็คงจะหาไม่ได้ ต้องรักษาความสะอาดกันหน่อย ทันใดนั้นก็ได้ยินเสียงเจ๊อัยแจ้วว่า **“ปิงสูยเหลียงไคว่ เหลียงไคว่” (冰水两块两块)** แปลเป็นไทยได้ว่า **“น้ำแข็ง (น้ำเย็นๆ เป็นน้ำแข็ง) สองหยวนจ้า”** นี่แหละ คือ เครื่องยังชีพตลอดการผจญภัยชื่อมาหนึ่งขวดแล้วก็ยืม เพราะมันเป็นน้ำแข็งทั้งขวดจริงๆ แล้วจะดื่มอย่างไร ตอนนั้นคิดแค่ว่าช่างมัน รอมันละลายก็ได้ แล้วก็เดินผ่านประตูวังชั้นนอกเข้าไปพร้อมน้ำ (แข็ง) ในมือขวดหนึ่ง

พระราชวังมีหลายชั้นมากและแต่ละชั้นก็จะมีตึกหลักๆ อยู่ ดูเก่าแก่และขลังมาก นอกจากตึกหลักๆ จะมากมายแล้ว พื้นที่ก็ใหญ่มากๆ อีกด้วย ใหญ่ขนาดที่ว่าเห็นแล้วท้อ ไม่อยากจะเดินต่อไปจริงๆ อากาศก็ไม่ร้อนมากมาย แต่แดดยามเช้าแบบนี้ก็ทำให้เหนื่อยใช้เล่น ตอนนั้นรู้สึกถึงความตึงตัวของน้ำแข็งขวดนั้นแล้ว เพราะมันช่วยให้มีน้ำเย็นเจี๊ยบดื่มตลอดทางพอแก่กระหายได้ดีทีเดียว ตึกหลักแต่ละหลังอาจจะคล้ายๆ กัน ไม่มีอะไรหรือหวามมากมายที่น่าตื่นเต้น คือ ความอลังการของสถานที่และสิ่งปลูกสร้างต่างๆ แต่มันมาเสีย

ตรงความใหญ่โตนี้แหละครับ (นี่ก็ในใจว่าต้องแต่สมัยนั้นน่าจะต้องมีรถกอล์ฟสักคัน) จึงใช้วิธีเดินเป็นเส้นตรงเสียเลย ตึกหลักๆ ที่อยู่ทางปีกซ้ายและขวาของพระราชวังจึงไม่ได้วางกรายเข้าไปลึกนัก รู้แบบนี้แล้วก็มึนงงที่นำเสนอใจอย่างอื่นคือ คนที่เข้ามาชมวัง คว้าเจอสาวฝรั่งคนหนึ่งกำลังหน้านิ่งควมวอดกับ **การถ่ายภาพ (打照片 ต่าจ้าวเพียน)** เนื่องจากว่าไหว้วานทั้งชาวจีนชาวญี่ปุ่นละแวกนั้นให้ช่วยถ่ายให้แต่ก็ไม่ถูกใจ ว่าแล้วก็ขอร้องเจ้าหน้าที่ไปสาระแนลึกนิด เรอบบอกว่าให้ถ่ายภาพที่เห็นทั้งร่างของเธอและตึกใหญ่ๆ ที่อยู่ด้านหลังทั้งหลัง (โงทย์ยากมาก) ผมก็ลองทำดูก็ได้ตามที่เอบอก แต่พอเธอมาดูกลับเหวี่ยง (พาล) ไล่ หว่าไม่เห็นหลังคา ทั้งชาวจีนชาวญี่ปุ่นและผมที่อยู่ตรงนั้นก็สงสัยว่าเมื่อครู่ก็ถ่ายแบบมีหลังคาแล้วทำไมไม่ติด หวยมาออกตรงที่ว่าเธอลืมปรับขนาดภาพให้เต็มจอของกล้อง ที่เธอเห็นก็เลยไม่ครบทั้งส่วน...ว่าแล้วพวกเรา (สามชาติ) ก็อยากจะใช้คำผรุสวาทกับเธอเสียจริง

เดินเป็นเส้นตรงไปเรื่อยๆ ก็เจอประตูด้านเหนือของวังซึ่งเป็นที่ทางเข้าและทางออกนั่นเอง (ผมมาจากประตูทางทิศใต้) น้ำแข็งขวดนั้นก็หมดลงพอดีพอดี เป็นอันจบการเดินทางโดยสมบูรณ์... ก่อนจะจากกันไปก็ขอทิ้งท้ายด้วยเกร็ดที่น่าสนใจเช่นเคย แล้วพบกันได้ใหม่ครั้งหน้าครับ

Small Tips

เรารู้จักหน่วยเงินของประเทศจีนว่า **“หยวน” (元)** หรือในภาษาพูดจะใช้คำว่า **“ไคว่” (块)** แต่ตามป้ายต่างๆ ในประเทศจีนเรามักจะเห็นหน่วยเงินเป็น **“RMB”** ย่อมาจาก **Renminbi (人民币 เเหรินหมินปี้)** ซึ่งเป็นคำเต็มๆ ของหยวนนั่นเอง เจอที่ไหนก็อย่าตกใจนะครับ เพราะมันคือสิ่งเดียวกัน เวลาตีเป็นเงินไทยก็ง่ายมาก เอาเงินหยวนมาคูณด้วย 5 ก็จบแล้วครับ